

ŘÍJEN – MĚSÍC PADAJÍCÍHO LISTÍ

V říjnu bylo 6 oddílových podniků.
Na výpravě jsme ušlapali 33,4 km v horském terénu!

CO BUDE > LISTOPAD – MĚSÍC BLÁZNŮ

4. 11. 2025 oddílová schůzka – **zamykání Jizery**

Schůzka celé Osmičky s vodníky a podobnými bytostmi;
pozor, mimořádně **v úterý** a končíme **až v 19:00!**

8.–9. 11. 2025 **VÝPRAVA S LEGIONÁŘI**

Vyrazíme do pohraničí, do kraje lesů a předválečného opevnění, k vojenským pevnostem, které nakonec zůstaly bez posádek. O program se částečně postarají naši přátelé z **Československé obce legionářské – Jednoty Mladá Boleslav** a jejich **bunkr G2/98** poblíž Trutnova. Spíme v trutnovské sokolovně, další bližší informace poskytneme prostřednictvím obvyklých kanálů...

13. 11. 2025 oddílová schůzka

20. 11. 2025 oddílová schůzka

27. 11. 2025 oddílová schůzka

Sledujte aktuality na www.8ovs.cz,
www.facebook.com/osmyoddil.

Dotazy pište na plaminek.0811@skautka.cz nebo na tel. +420 776 018 216.

PIŠKOTÍ STRÁNKY

vlčat a žabiček vodních skautů z Osmičky Mladá Boleslav

XI
20
25

CO BYLO >

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [2. 10. 2025]

První říjnová schůzka začíná klasickou rychlou běhací hrou. Poté máme na programu důležitou věc: Po rozjezdovém září, které bylo z velké části zaměřeno i na trénink na vodě, se už konečně rozdělíme do čtyř družin. Uvidíme, jestli ještě budeme dělat nějaké změny, koneckonců je to jen na dětech, jak se jim bude v družinách líbit a jak spolu budou navzájem vycházet.

Po rozdělení do družin si zahrajeme pár her, zaměřených na všeobecnou družinovou spolupráci. Například navádění zaslepeného k zabalení batohu, hra na rychlost a přesnost s předáváním věcí v řetězu a podobné další hry.

Na konci schůzky si řekneme něco o tom, jak to bude letos probíhat s volnější půlhodinou na konci schůzky a znovu zavádíme zpětnou vazbu ke schůzkám, trochu jinou formou než minulý rok. Končíme pokřikem.

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [9. 10. 2025]

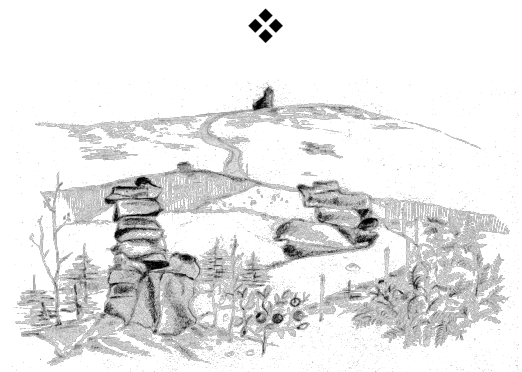
Na začátku schůzky si zahrajeme z minula slíbený pakobal. Pak si děti doběhnou pro uzlovačku a v družinách si navzájem zavážou nohy k sobě. Každá družina dostane přístřešek a místo, kde ho mají postavit, aniž by se rozvázali. I když to vypadá, že ti, kterých je víc v družině, to budou mít jednodušší, opak je pravdou. Ve vícečlenných družinách se občas děti navzájem pletou, ale u méněčlenných družin má každý svůj úkol, který plní. Jedné družině se povedlo postavit a složit přístřešek dříve, než jakákoliv jiná družina vůbec stihla svůj přístřešek postavit.

Po této aktivitě dostanou družiny za úkol běhat pro lístečky s různými věcmi a potom určit, jaké věci by si kdo s sebou vzal na výpravu a jaké naopak ne. Na konci každý napíše 10 věcí, co by si s sebou vzal a 10 věcí, které naopak ne.

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [16. 10. 2025]

Dnešní schůzku zahajujeme *volšákama* a přehazováním mezi družinami do deseti. Potom v klubovně dostane každá družina čistou A3, na kterou mají nakreslit, jak se těší a jak si předsta-

ují víkendovou výpravu do Krkonoš. Mezitím se družiny po jedné střídají na poznávačce kytěk. Po tom dáme pár kol s běháním s tenisákem na lžici na štafety v družinách. Na konci volná půlhodinka s informacemi k výpravě a zjišťováním stavů stezek.

VÝPRAVA DO KRKONOŠ [18.–19. 10. 2025]

SOBOTA

Zdá se, že většinu zápisů z výprav začínáme slovy „tradičně“, „jako obvykle“ a podobně. A ono to tak je, první piškotí výpravu přes krkonošské hřebeny na Brádrerovy boudy jsme podnikli už koncem října 2017 a jako malí Piškoti a Piškotky s námi tehdy byli, kromě jiných, i Svišť, Smajlík a Bambule. Jsme dost rádi, že se svým způsobem uzavírá kruh a letos s námi vyráží i Bambule.

Tradičně jedeme vlakem a *jako obvykle* vystupujeme (z autobusu náhradní přepravy) v polských Jakuszczych u biatlonového areálu. Pouhá hodinka nám stačí na přebalení, svačinu a rozdání syrových vajec, která by Piškoti měli opatrovat. Balí je různě, jen spacáky a suché oblečení jako obal na vejce zapovídáme.

Družiny se mění v průzkumné vědecké skupiny, které by měly co nejlépe zmapovat neznámý terén včetně jeho *flóry* nebo *geomorfologie*. Vydáváme se po modré se zelenou nejprve do mírného, pak prudšího kopce, kde je postup náhle ztížen „sněžnou slepotou“. První a poslední člen družiny si zavážou oči a ostatní je musí navigovat, což je v bahnitém terénu, kudy i po cestě stékají potůčky vody, poměrně zajímavé. Jak je ale ode dneška jasné i Mandli:

Výprava, ze které se vrátíš čistej, není pořádná výprava!

Skupiny se shledávají na malebných Ovčích skalách, krátká svačinka, pár fotek a jde se dál. Kluci shodí Paviánův batoh z vysoké skalky a vejci v jeho horní kapse se nic nestane. Zázrak! Cesta dál je částečně přeznačena skrz podmáčené paseky, což nás trochu zmate, ale čelo výpravy se vrací jen kousek. Vcházíme do národního parku, což se pozná podle toho, že cesta je vylepšena dřevěným chodníčkem, po kterém se šlape o poznání lépe a rychleji. Vycházíme z lesa na louky u *Hali Szrenickiej*, u chaty zastavujeme a vyhlášíme pauzu na oběd. Otevírá se krásný pohled na polské krkonošské podhůří a Vysoký jizerský hřbet, na nebi se střídá modrá obloha s dramatickými mraky.

A zase dál a výš... Už jsme 1 200 m nad mořem, na hřeben je to už jen něco málo přes sto „výškových“. Vajec zvolna ubývá, zato tu jsou spousty polských výletníků, jejichž davy se táhnou po celé hřebenovce kolem Violíku až k boudě u Sněžných jam, kde je už panuje opravdu horské, téměř zimní počasí. Ale předloni tu bylo o dost hůř, není vlastně nač si stěžovat. Možná snad na ten omrzlý kluzký chodník, kterým obcházíme Vysoké kolo... Je to trochu dramatické, hlavně kvůli davům, které se na poměrně úzké stezce potkávají (a ne všichni jsou úplně ohleduplní...) Nakonec jsou to však právě okolojdoucí turisté, kteří pomáhají Janě s opozdílci, s nimiž zůstala vzadu.

Ještě si lehce vyběhneme na Velký Šišák a z Černého sedla už je to přes Martinovku na Brádrerky jenom kousek. Jana jde vyřídít papíry

KDE JE BODOVÁNÍ?

Otázku, jestli bodování dělat či nedělat, a pokud ano, tak jak, řešíme ve vedení Piškotů už delší dobu. Letos jsme se rozhodli vyzkoušet nový systém a to **bez celoročního bodování jednotlivců a družin**. Poslední dva měsíce tedy děti nedostávaly žádné body z her, docházky, deníků a dalších aktivit.

Jaké to má důvody?

Junák, tedy český skaut, je výchovnou organizací, tudíž děti ve skautu učíme skautským hodnotám podle skautských zákonů, slibu atd., učíme je základnímu přežití v přírodě, odolnosti. U dětí chceme rozvíjet samostatnost, podporovat vnitřní seberozvoj, odolnost, zdravou soutěživost, zdravého ducha. Vnitřní seberozvoj, ačkoliv to na první pohled úplně nevypadá, jde proti dlouhodobému bodování. Děti se ať už ve škole, ve skautu či v normálním životě mezi sebou navzájem přirozeně porovnávají, bodování tak není úplně potřeba. Může se to pro někoho samozřejmě jevit jako motivace být co nejlepší, zároveň to ale je zátěž pro někoho, kdo je pořád poslední.

Bodování je prostředek pro motivaci vnější, tedy něco vnějšího, za čím se děti ženou. My u nich ale chceme rozvíjet tzv. **vnitřní motivaci**, tedy motivaci pro zlepšení sebe sama, něco co děti chtějí dělat samy od sebe.

Motivace zlepšit se v něčem jenom proto, abych byl první v nějaké tabulce není úplně ideální. Pokud je všechno „na body“, tak normální nebodované aktivity nenesou tak velký význam, ačkoliv jsou třeba důležité (např. postavení stanu rychle, když potřebuju jít spát, uvaření jídla).

To, že přestáváme dělat dlouhodobé bodování, rozhodně neznamena, že přestaneme hrát hry, u kterých je nějaké pořadí, jenom se to pořadí nebude nikam psát, a zároveň her, které jsou nutně jenom na pořadí, také trochu ubude.

koryta jsou krásné a stejně tak zbarvené listy na stromech v údolí. U informační tabule si čteme, jak se právě tímhle údolím (a podobně nasměrovaným dolem Bílého Labe) jako velkým trychtýřem dostává chladný vzduch na hřebeny hor. Proto to nahore vypadá jako někde ve švédské tundře...

Na autobusovou zastávku u harrachovské sklárny už je to jenom kousek (no, možná trochu delší kousek); u Mumlavské boudy krátká přestávka s přidělem čokolády a pak už jen slabé tři kilometry do cíle naší pouti. Všichni šlapou jak hodinky, i Pataj v závěru pole, kterého možná trochu brzdí olbřímí batoh.

Na zastávce zbyde ještě dvacetiminutovka na obligátní otázkáč, pak už je tu autobus, pak jeden vlak, druhý vlak a třetí vlak a jsme doma... Krásná výprava končí a my si budeme pamatovat, že když se při chůzi do kopce zadýcháme, není to nepřírozené a nejde ani o příznak jakékoli choroby.

Fotky z výpravy
si prohlédnete tady...

OTEVŘENÉ OČI >

Jsou tu **první letošní**
Otevřené oči!

Asi jste poznali, že se
jedná o **šifru**. Vyluštěte ji
a zařídte se podle toho,
co se v ní dozvíte...

A nezapomeňte luštit
až do konce...

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [23. 10. 2025]

Dnešní deštivou schůzku zahajujeme rychlou běhačkou pod terasou. Děti po družinách běhají pro papírky s písmenky, ze kterých pak musí sestavit co nejdelší nebo co nejvíce slov. Kdo má nejméně nebo nejkratší slovo, musí v dešti oběhnout ceduli u hřiště, a kdo chce, tak může běžet taky. Nakonec běží skoro všichni.

Následují šifry. Každá družina dostane A4 se 4 šiframi. Pak jdeme znovu ven. Každý si na svůj papír tužkou napíše text, ke kterému musí doběhnout a zapamatovat si ho. Textem je 5 zákonů vlčat a žabiček. Ke konci si povídáme o tom, co jednotlivé zákony znamenají a jak je kdo plní/neplní. Zakončíme pokřikem.

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [30. 10. 2025]

Navzdory podzimním prázdninám a ředitelským volnům v několika školách se scházíme v hojném počtu. Nejdrív si jdeme zahrát vlajky. Další hrou je sbírání lístečků po družinách štafetou na rychlost. Z nasbíraných lístečků potom musí děti složit dvojice týkající se historie skautské, tak i té všeobecné.

Pak už v klubovně následuje družinový otázkáč na otázky z lístečků, i nějaké otázky navíc. Povídáme si o státním svátku a o historii obecně. Na konci půlhodinka a stezky. Končíme pokřikem.

Sepsali Svišť, Jana a Honza

kolem ubytování a Piškoti zatím pod chatou ve zvolna zapadajícím slunci cvičně staví přístřešky (bez tyčí či klacků, jen s pomocí batohů).

Docela jim to jde, jen Chobotnice nemají kolíky (později nalezeny v jednom z ruksaků) a navíc se jim povedlo Helčin batoh vyválet v... V něčem dost nepěkném. Navíc si toho Helča nevšimla, batoh nasadila a dál už to radši nebudeme popisovat. Jen musíme poděkovat Janě, která pak tuhle pohromu snad hodinu řešila v koupelně...

V sérii katastrof pak pokračuje Paleček, který rozbil prázdnou pivní lahev, co snášel z hřebene, aby tam nehyzdila příroda, k tomu ještě dvě rozbitá vejce v kapsičkách batohů... Ještě že už je večer a na stole výborná večeře – směs s kari nebo segedín, jak je komu líbo.

Jsou tu už i Benjamíni, kteří podnikli taky pěkný výšlap ze Špindlu Labským dolem až k Labské boudě; neměli to o moc kratší než my a ani kopec, který zdolali, nebyl o tolik nižší. Všechna čest!

Po večeři se scházíme úplně nahore v půdní noclehárně, kde jsme ubytováni, a Piškoti nám ještě sehraji několik scének či živých obrazů na téma *jak se nechováme podle skautského zákona*. Je vidět, že to všichni dobře vědí, jak vyplynulo například z krátké scénky Racků „Jak neposлуcháme, co nám říkají vedoucí“. Inu, víme, na čem musíme pracovat.

Noc je poměrně rušná, pořád někdo (hlavně Tukan) slézá o patro níž na záchod, Pavián má nějakou bolístku, pak zase Tukan... Ještě že je tu ráno a budíček!

NEDELE

Rozcvička v mrazivém, ale krásném krkonošském ránu, pak rychle zabalit a do jídelny na vydatnou snídani! Už je tu docela nával, chata je plná lidí, ale zvládá se to docela v klidu. Mizí v nás párky, vajíčka i rohlíky se vším možným (vzpomínáme na Filu, jak tady předloni luxoval švédské stoly) a v 9:15 už stojíme před boudou nastoupení s batohy na zádech. Jestli bylo včera slušné – jako že bylo – tak dneska je nádherné! Obloha téměř bez mráčku, teplo, bezvětrí.

Není nač čekat, přes Martinovku míříme k Labské boudě. Po lávce přecházíme sotva zrozené Labe a na vyhlídce u Labské boudy vyhláujeme krátkou svačtinovou přestávku. Pak se zase zvedneme a přes pramen Labe a Labskou louku jdeme na rozcestí se zelenou značkou. Je to tu všechno takové labské... Trochu proti plánu uhýbáme po zelené na Voseckou bodu, ale není to vlastně špatné, alespoň o něco déle pobydeme ve vrcholových partiích hor.

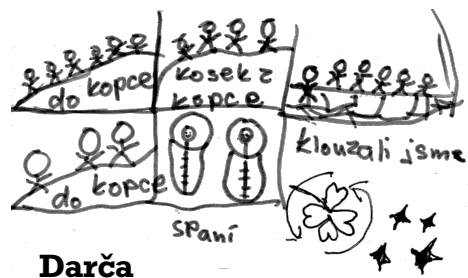
Vosecká bouda svítí do dálky novým obkladem východní fasády. Je tak nějak čas oběda, tak u stolů před boudou vybalujeme vaříče a dokonce i několik přeživších vajíček! Vysvětlujeme, jak je uvařit natvrdo, co je zdánlivě jednoduchý proces. Při položení kontrolní otázky se ale zdá, že někde děláme chybu: „*Jak uvaříš vajíčko natvrdo?*“ – „*Dám ho do studené vody a počkám pět minut.*“

Půlhodina na oběd je tak akorát, musíme jít dál. Autobus na nás v Harrachově čeká nebude. Scházíme na Krakonošovu snídani a odtud poměrně monotónní cestou podél Mumlavy. Ale pohledy do divokého říčního

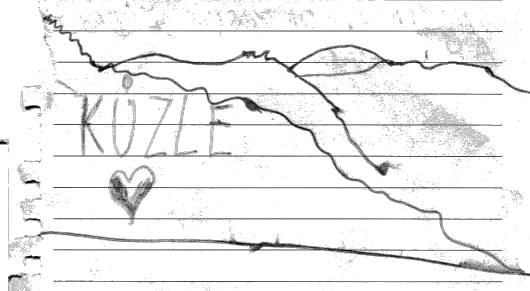
PIŠKOTÍMA OČIMA > Výprava do Krkonoš 18.-19. 10. 2025

VÝPRAVA NA BRADLERKY
PRVNÍ DEN: ŠLI S ME 15. - 16.
KM. HROZNĚ KLOUZALI KAMENY,
PAK S ME KONEČNĚ DOŠLI NA
BRADLERKY POTKALI S ME BIS-
NAMIKY A JEJICH VĚDOUCÍ-
DANCO A KATKU. NASI VĚD-
CI: JANA, HONZASUŠT, DEERKO,
A BABULENA S VĚDOU VŠUDE
BYLI LIZALI ALE ASI VZ PO
SMRTI,

Kůzle

DRUHÝ DEN
METAMORFOZE: SNĚŽKA BYLA
PŮVODNĚ OBLA, ASI JAKO KOPE-
CEK ZMRZLINY V DOBÁCH
LEDOVÝCH JÍ LE DOCE OBRO-
SILI.

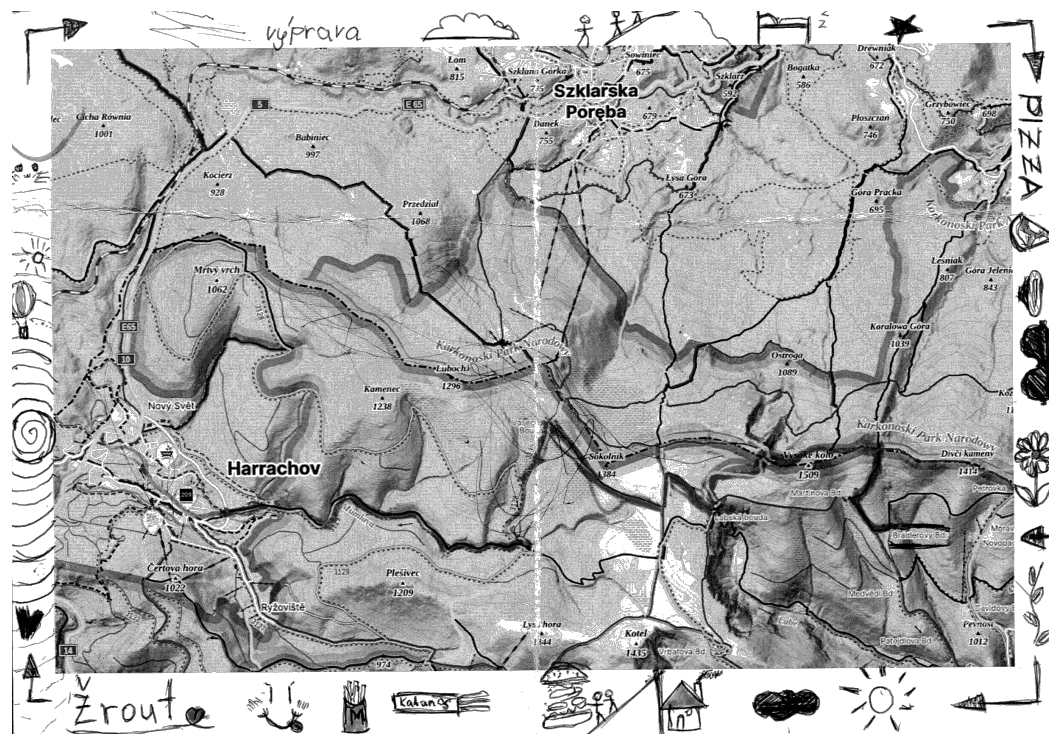

Maru

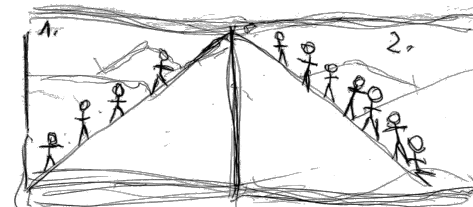
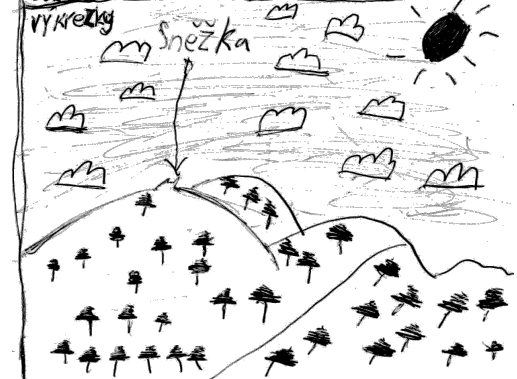
V DOBÁCH LEDOVÝCH JÍ LE DOUCE OBROUS-
LE Z TRÍ STRAN

Azor

ZAPISKY SNĚŽKA BYLA PŮVODNĚ HOLÁ
A PAK JÍ OBROUSILI VELKÝ LEDNICE.
Dneska jsme vstali v 6.00. A pak
jeme se šel na nádraží a pak
jeme jedl vlakem vlakem a autabusem
A pak nás čekala taha, pak jsme
dodrželi na Brádkovku společně z
benjaminama a další den jsme šli
zase z Brádkovky

Geomorfologie
Sněžka byla původně
obla v dobách ledových
jí ledovce obrousili ze
tří stran

